

מכתקוים פרותי

עוד רגע אתחיל לבכות, בחיי. מאז מוצאי שבת שבו ראיתי איך לי יותר מנוח. דמותה תרדפני ושמה יהדרד באוזני. רותי, רק את תוכלי לעזור לי למצוא את אשר מחפשת נפשי, מאז. וכך היה...

מוצאי שבת 14.3. קולנוע רחמ, הצגה ראשונה. מיזיקוקי אולימפיה. בתוכנית — עמליה רודריגז. אני ישבתי באולם לפני התחלת התוכנית ואז היא נכנסה. לבושה היה כולו שחור. ונעלה נעליים שטוחות שחורות. שיערה הבלונדישטיני נפל על כתפיה — ביופי מיוחד. לרגע נעצרה. חברתה שנלחחה אליה קראה בשמה — בתיה! והיא הסתובבה. פניה נגלו לרגע אלי ולבי הוצת. אחר אבדה בתוך המון האנשים כשהיא מחפשת את מקומה. סימנים מיוחדים: לא גבוהה ביותר אולי בגלל הנטייה להשמין קצת.

במבט ראשון מזכירה מאד את הכוכבת הצרפתית מהסרט המכשפה — מרינה ולאדי. בתיה: גשי לרחוב שבוי 10, פתח תקוה ושאלני על גדעון אביב. אם הוא לא נחמד את יכולה תמיד לומר סליחה, טעות במספר. חיפשתי את רבינוביץ.

★ ★ ★

מספר חדש במרדך

אני יושבת וחושבת כיצד מסגנים מכתב לרותי, שתוכל למצוא לו כותרת מתוכמת, להעיר עליו מספר הערות מעניינות ובלבד שתדפיס לידו מספר כ" (1123/181), למשל.

ובכן, לאור הקריאה בחוברת האחרונה של העולם הזה, החלטתי לספר לך שאף אני מתכוונת לנסוע לחו"ל, אך ליבשת השחורה, ולא ל... ולאור חוף הנהב הנוהר המבהיק למרחוק, להיזכר כיצד אני בתו של פועל שחור ולא בת אלוף ירוק, גוייסתי לצה"ל וכי וכי וכדומה...

אולם קודם לכן הייתי רוצה לקבל הדרכה, לא מעתונאי בריטי, אלא מבחור די מבוגר, כבן 26—30 בערך, שיהווה סיום מתאים לרומן — כנהוג אצל כל סופרת צעירה, כולל הצרפתית — ויראה לי את הדרך כיצד למסרסמים ומתפרסמים, כאשר אין מכירים את אבי או אמי וקשה לסמן בסוגריים ליד שמי, (בתו של...), הצלחת למצוא כותרת מעניינת? אולי תהא זו שם לרומן. עד כמה שיראה הדבר מוזר, שמה הפרטי של הנערה הוא רון. רון חביבה: אולי את רוצה לרשת את מקומי?

★ ★ ★

כמו כולם בדיונוגוף

(1123/182) אומר על עצמו שהוא סתם בחור פשוט ורגיל, חילי כעת — הדומה לכל צעיר אחר המטייל בדיונוגוף, ומאחר שאת בת 15—17 הדומה לכל נערה המטיילת באותו מקום בשבתות בבוקר — מדוע שלא תכתבי לו?

★ ★ ★

סתם גועלית, אותה חתיכה שאמרה על חתיכה אחרת שיש לה ראש טוב על הכתפיים, אבל היא אף פעם לא זוכרת של מי.

★ ★ ★

בתנאי אחד

הרי לכם נערה יחידה במינה (1123/183), אמנם היא בת 17 עם כל הכרוך בדבר, אולם האם כתבה כמה שהיא משתגעת אחרי מוסיקה וקולנוע ובילויים, וכמה שכולם אומרים עליה איך היא נחמדה, וכמה שהיא רוצה להתכתב עם בחור גבוה ונחמד וחוש הומור והכל? לא. כל מה שאמרה, הוא שהיא רוצה להתכתב עם בחור כבן 22—20, אבל רק בתנאי שיהיה מאילת. והיא דחקה מהדרדומתיים.

★ ★ ★

לא דווקא בשלישיות

(1123/184) שהם שלושה, מרגישים את עצמם תלושים וקצת מסכנים בתל-אביב, אחרי שעזבו קיבוץ בנגב. למה? אל תשאלנה אותי. שאלנה אותם. אולם הם יהיו מוכנים להשיב לכן רק אם תהיינה פקחיות וחמודות ושאיפותיכן אינן נמצאמצמות. בתחום הצר של שמלות וריקודים. אינכן חייבות לענות בשלישיות. אתן יכולות לעשות זאת כל אחת לחוד וכולכן ביחד.

טפשעשרה על בכלל

הלז? אה, זו את רינה. לא, לא חשבתי כלום, חשבתי רק שזה דפי אבל לא נורא. אני נורא מרוגזת בחיי. אחותי הנבלה הוותי. אויש אני אומרת לך אפשר להתפוצץ ממנה, היא תפשה אותי עם הגרביים השחורות שלה רק מדתה, מה... מה יש? טוב אני יודעת שזה זוועה אבל הם פנטסטיות, כל אחת כבר הולכת עם, אפילו היא. אני מוכרחה עוד להספיק לקנות לי לפני הקיץ והלאהי שיהיה עוד קצת קר אבל אמא שלי בטח תרים צעקות עד השמיים ותצחח שיש לי ראש רק לזה והיא תספר לאבי וגם הוא יעשה לי סקנדל הוא תמיד לצדה. של אחותי, טמבלית. בחיי הוא עולה כבר על העצבים אני שונאת אותו. נמאס לי כבר הבית והכל. אין עם מי לדבר אף אחד לא מבין אותי אני עוד אכתוב פעם ספר תראי. מה את צוחקת? את חושבת שאני לא יכולה? איציק אמר כבר מוזמן שאני נורא מעניינת ושלמה אני לא כותבת או אמרתי לו מה פתאום או הוא אמר לי למה לא או אמרתי לו לא השתגעתי או הוא אמר שטויות שכן. לא, שכן לכתוב, טמבלית. סיפרתי לך את זה לא? כן. כל אחד יכול לכתוב ספר מה... העיקר שעוברים

הווי

נביאים אחרונים

ירושלים, הודיעו דוברי הביטוח הלי אומי כי בשנת התקציב הבאה ימותו בישראל 11 אלף איש, הוסיפו כי אין ביכולתם למסור מי יהיו בין ה-11 אלף.

★ ★ ★

אמור זאת בפרחים

תל-אביב, פרצה מריבה בין שני רוכלי פרחים, שמכרו את סחורתם בקרן רחוב אחת, בה היכו שני הרוכלים זה את זה בגבעולי פרחי גלדיולה, הפכו איש לרעהו את הרוכב, ניסו לתנוק אחד את השני על ידי חסימת הפה בורי פרחים.

★ ★ ★

מבחן אומץ

ריבריו פרטו, בריוול, גנבו אלמונים מגן-החיות העירוני שני יגוארים במש-קל של 300 ליברות האחה.

★ ★ ★

ביטוח צד שדישי

דרך ירושלים, התחלקה מכונית שיצאה מירושלים לכיוון תל-אביב בקי-לומטר הארבע, התדרדרה לוואי לעומק של 8 מטר, ניצלה מגליגול נוסף אל התהום כשניתקלה במכונית שהתחלקה באותו מקום 20 שעות קודם לכן.

★ ★ ★

התעוררות היצר

נתניה, הגישה אשה תלונה למשרה נגד אורח העיר, שמתפקידו להעיר תר-שבים לתפילת הסליחות, טענה כי בעת שבא להעיר את בעלה לתפילה, נוכח כי בעלה אינו בבית, חזר כעבור זמן קצר, התגנב למיטתה כבעלה, ניסה לאנסה.

★ ★ ★

אזיקי המוסר

קולמבוס, ארצות-הברית, פירסם עתון בית-הסוהר של מדינת אוהיו מאמר-מע-רכת המגנה גניבה פנימית של סכיני גילוח, מי גילוח, עט נובע, אבקת סאלק ומגופות רדיו בבית הסוהר, טען: "אנו קוראים לכל היושבים להרחיק טיפוסים שפלים אלה שבתוכנו."

★ ★ ★

גדגדוג

מדינת טנסי, ארצות-הברית, הגישו אח ואחות בני 39, בקשת התנגדות לנשואיה של אמם בת ה-69 עם סטודנט בן 19, בטענה שהאם נישאת לבחור שגולד בשנה בה נסתר בעלה-אביהם.

★ ★ ★

איך לרכוש ירדים ולחציליה בחברה

נצרת, התלוננה ערביה בת 21, כי אחרי שרבה עם בעלה, פנתה אל ידיד הבעל שיסדר לה עבודה ומגורים בחיפה, הובאה על ידו לתל-אביב, שם אנסה.

★ ★ ★

מוראז אפור

דמון, הוברר כי האסירים בבית-הסוהר קיבלו תשלום בעד שעות עבודה שלא עבדו למעשה, ולחלק מהם אף נרשמו שעות נוספות בעוד עבדו כלל, מתוך רצון הנהלת בית-הסוהר לעודד את האסירים.

★ ★ ★

התפוצצות קופמית

חדרה, התנגשה מכוניתו של יעקב שמש במכוניתו של ברוך כוכב.

★ ★ ★

החוק הוא חוק

קלדיארי, סרדיניה, הופיע מריו ממלי בבנין העיריה כדי להוציא תעודת-זהות חדשה, קיבל הודעה כי הוא נחשב באופן רשמי למת מזה 19 שנה, וכי השארותו בחיים מהוה עבירה על החוק.

★ ★ ★

כלי יריים!

תל-אביב, הבחין שופר מקופי בגבר שניצב בשעה 2.15 למנוח בוקר על אדן חלון דירתו, התכוון לקפוץ, מיהר לתפוס את הקופץ בידי, נמצע בצוארו.

★ ★ ★

אחד אפס

קארקאס, ונצואלה, לא יכול אורה לשאת בהפסד קבוצת הכדורגל האהודה עליה, איבד את עצמו לדעת באיצטדיון בקפיצה מעל לתומה.

משהו בחיים עכשיו לא צריכים להתבייש מכלום. אני מתה כל פעם לקרוא את ההמשך של יעל דיין ואני דחקה שונאת נורא לקרוא תרגום אני אוהבת רק לקרוא במקור אבל שאני לא יודעת כל כך אנגלית אני מוכרחה ללמוד בחיי... זה נורא עוזר בחיים ובכלל...

האחות של רותי יודעת אנגלית יופי היא מכירה המון קציני או-ים כל האחיות נבלות בחיי... אתמול רותי רבה אתה ואמרה לה לכי לעזוב או היא חטפה ממנה סטירת-לחי חמורה שכזאת!

את טפשה שאת לא קוראה את ההמשך של יעל את יודעת מפני שזה נורא מעניין דחקה. זה על נערה אחת שקוראים לה אריאל רון לא אריאלה טמבלית. אז נורא יופת לה בבית אף אחד לא נחמד אליה, דחקה ההורים שלה הם נורא נחמדים את מבינה. האבא שלה הוא אלוף-פיקוד אחד והאמא שלה תמיד עצובה ויש לה את מתוק או היא מתגייסת לצבא באמצע סיני, או במחנה האימונים היא נורא שונאת את כל הבנות מפני שלא אוהבים אותה מספיק. המון בחורים אוהבים אותה אבל היא אוהבת להיות רעה וגועלית אליהם כי היא אוהבת לשלוט אבל היא רוצה שישלטו בה או היא לא מוכנה בשום אופן שישלטו בה והיא מחליטה שאף אחד לא ישטש את האישיות שלה בעד זה היא אוכלת הפלות בשקם כי את יודעת איך זה להיות עם ששים כנות אבל היא מצטפת ודחקה כדי שכולם יתפוצצו היא מחליטה להיות החיילת הכי טובה במחנה ואוהבת נורא להיות בשמירת לילה ונורא עצובה כל פעם שהירח הוא לא שלם אבל היא שמחה שהוא לא שלם כי אם הוא היה שלם אז אני לא זוכרת בדיוק כבר מה, אבל זה לא חשוב. אז היא עושה את כל התפקידים לשביעות רצון אבל היא לא מחיידת עם אף אחת כי היא לא אוהבת לפטפט גם אני ככה בחיי. אז בסוף היא מגיעה לקורס קצינות וגם שם היא מחליטה להיות נורא בסדר וזה וכשהיא באה הביתה היא רוצה לברוח משם מפני שהיא כל כך דומה לאבא שלה או היא הולכת לחדר שלה באיזה מקום. חדר שהוא כולו שלה. אז נמאס לה דן מפני שהוא כל כך אוהב אותה והוא כזה רכרוכי את יודעת או היא עושה מסיבת יום הולדת בחדר שלה ובאים כל מיני טיפוסים גועלים או היא נחנקת ובורחת לה ככה בחמסין באמצע הלילה לרחוב או היא דופקת על הדלת של מכיר שלה מבוגר כזה שמת עליה והיא נמסכת אליו והם מטיילים כל הלילה ונורא מאושרים ולא קורה או כלום ואחר כך היא חוזרת למחנה ושוב פעם היא באה לחופש והיא הולכת לבקר אצל משפחה אנגליה שיש לה שני בנים ושניהם זה המקום מתחילים להשתגע אחריה. אבל היא אוהבת דחקה את זה שעושה את עצמו שהוא שונא אותה אבל הוא לא. אבל היא גם נורא מחבבת את הנחמד הביישן יותר ומתכוננת לנהל רומן עם שניהם שאף אחד לא ידע מהשני כי זה נורא מעניין. אז עם הלא נחמד הנהדר הזה היא עושה דברים ובבוקר שניהם שונאים אותה ושולחים אותה בבזבז והיא רוצה לבכות כי אף אחד לא מבין אותה. אני אספר את ההמשך פעם אחרת.

תנידי, הכנת כבר את השיעור באנגלית? תני להעתיק טובה בחיי אין לי ראש לזה אני חושבת כל הזמן על אמנות וזה... אתמול הלכתי עם איציק לתערוכה של הציורים ההולנדיים במוזיאון של הלנה רובינשטיין! איזו אמנות אני אומרת לך איזו פלאסטיקה וריאליזם וכוח וטכניקה ויכולת כבר אז ידעו לצייר, תארי לך, לפני איזה מאה שנה! תנידי הצצע הזה הוא באמת כל כך פנטסטי? של מי? של מי? של הלנה רובינשטיין טפשה.

נערת השבוע

אל תספרו לאף אחד, אבל האישיות הקטנה הזאת היא בסך הכל בת 17. יש לה עיניים כחולות-בהירות מרוחקות זו מזו, ואף חצוף, ופה חצוף עוד יותר. היא מסוגלת לא רק לתת לך תשובה מוחצת בריבמוקס. היא גם מסוגלת לפרנס מטפחה ביגיע כפיה — אם פעם תרצה בכך. ברטי סימןן שייכת לשיכבה מסוימת מאד בנוער הישראלי: צברים ממוצא גרמני. לכן למדה בגיל מוקדם מקצוע טוב — תופרת וציור-אופנה. (אתם רואים את חדגמים המונחים לפנייה אלה שלה. וגם כמה מן השמלות המהודרות שאתם רואים בקפה רובאל ובהיכל התרבות). פעם עבדה אצל האמאישל קטי רודר-סטמור, אבל עכשיו היא עובדת במפעל רחק, וגם תופרת מן הצד ללקוחות מוכרותו משלה. חוץ מזה יש לה דעות תקיפות על החיים ועל כל מיני עניינים, ואם תבקש אותה יפה היא תניד לך אותן במיטב הסלאנג הצברי. שכחתי להזכיר: יש לה חבר קנאי.